

JODKO Daniel

DANIEL JODKO - biografia

---

oprac. Juliusz Jodko syn Daniela

Daniel Jodko, syn Jana i Cecylii z domu Czyplis, urodził się 15 czerwca 1915 r. w Podrukszach, gmina Smożwy, powiat Brasław, województwo wileńskie. Rodzice prowadzili 25 hektarowe gospodarstwo rolne. Daniel był najmłodszym z czworga dzieci. Miał dwóch braci / Józef i Leonard / oraz siostrę - Wilhelbę. Do szkoły powszechnej uczęszczał w Kliszeniszkach, którą ukończył w 1929 r. Od 15 stycznia do 15 grudnia ^{1933r} pobiera naukę w Szkole Rolniczej Sejmiku Brasławskiego w Opsie. Po jej ukończeniu zapisuje się na prywatne kursy naturalne. Maturę typu matematyczne-przyrodniczego jako ekstern zdaje w Gimnazjum im. A. Adama Mickiewicza w Wilnie.

W międzyczasie zajmuje się także działalnością społeczną, pełniąc w latach 1931-1933 funkcję sekretarza Koła Rolnego i członka Ochotniczej Straży Pożarnej w Tylży. W 1934 r. wyjeżdża do Wilna. Zamieszkuje przy ulicy Koszykowej 29. Od października 1935 r. do 30 czerwca 1938 r. studiuje w Szkole Nauk Politycznych przy Instytucie Naukowo-Badawczym Europy Wschodniej. Otrzymuje dyplom ukończenia tej uczelni po zdaniu egzaminów i przedstawieniu pracy nt. "Przyczyny historyczne i polityczne ukonstytuowania się absolutyzmu w Rosji". /ocena dobra/

Dnia 3 marca 1937 r. zostaje powołany do służby wojskowej w 33 Dywizji Artylerii Lekkiej w Wilnie i przydzielony do 3 Baterii na stanowisko pisarza.

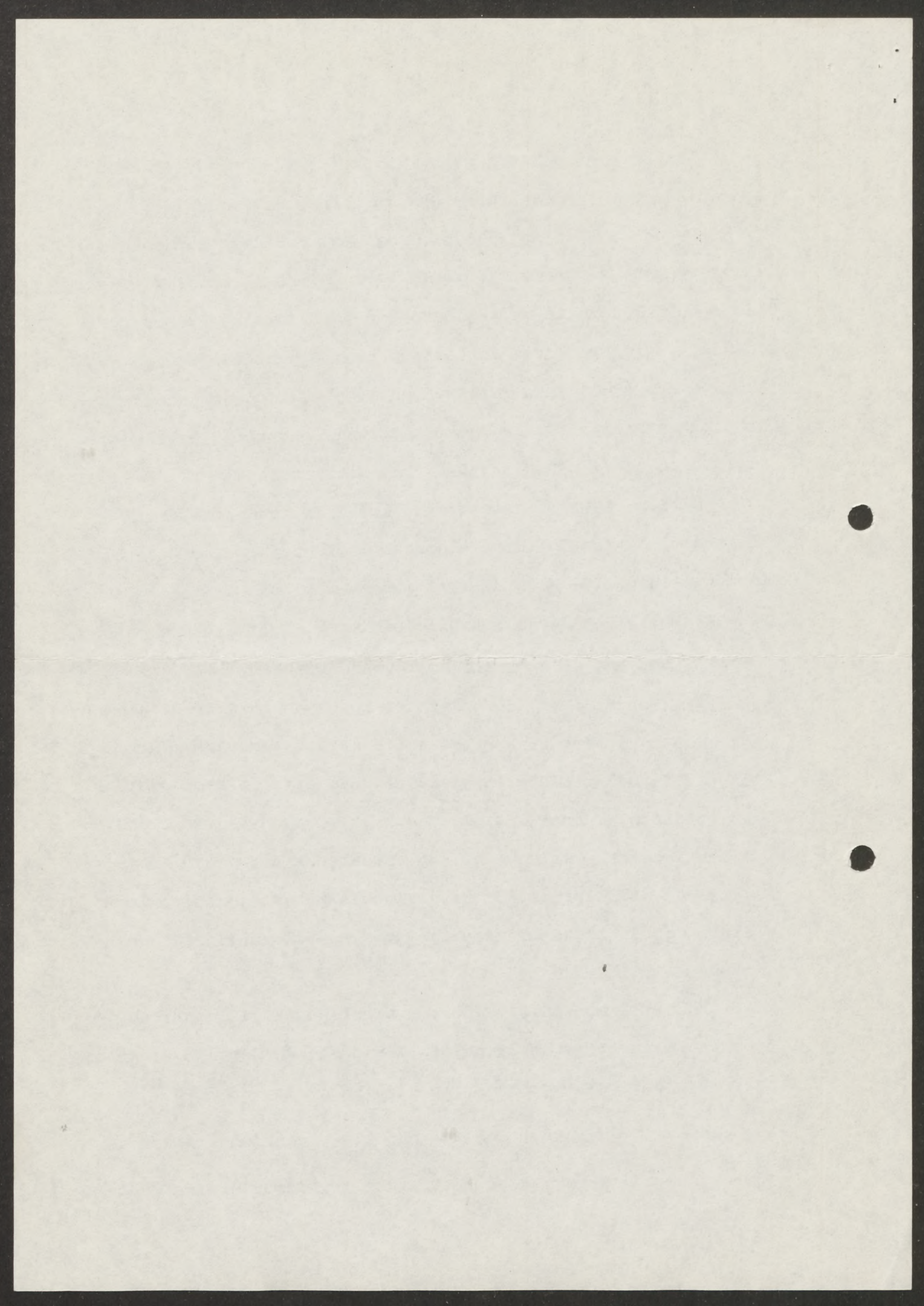
Służbę kończy 9 września 1938 r. W 1937 r. za działalność społeczną zostaje odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi RP.

Po wybuchu wojny ponownie zostaje zmobilizowany do wojska i wysłany na front w obronie Lwowa /33 pułk artylerii lekkiej/. Po zakończeniu walk - pod koniec października - powraca do Wilna zajętego przez Sowieców. W czasie okupacji początkowo pracuje fizycznie jako robotnik. Od 1941 r. zostaje zatrudniony jako magazynier, a później jako kierownik magazynów w Przedsiębiorstwie Budowlanym "Statyba" przy ul. Trockiej 3.

W lipcu 1941 r. wstępuje do ^{ZWZ a następnie do} Armii Krajowej, pseudonim "Zygmunt", i prowadzi działalność konspiracyjną w grupie por. Korzeniowskiego. We wspomnianych magazynach budowlanych, gdzie pracował, odbywały się szkolenia żołnierzy AK, przechowywano broń, zapalniki do granatów oraz zaopatrywano oddziały AK w niezbędne materiały np. przewody do telefonów polowych. Były również przechowywane i kolportowane gazetki i ulotki dywersyjne /"Orzeł Biały", "Niepodległość", "Insurekcja", "Biuletyn Informacyjny" /. Jako żołnierz AK brał udział w walkach przy wypędzaniu okupantów niemieckich z Wilna w górach Szeszkiskich. /sierpień 1944 r./ Po zajęciu Wilna przez wojska sowieckie zakończył działalność w AK. Po wojnie został odznaczony przez ~~por. Korzeniowskiego~~ ^{"K"} Krzyżem Armii Krajowej".

Dnia 22 sierpnia 1945 r. - w ramach akcji repatriacyjnej - opuszcza Wilno i przez Bydgoszcz udaje się do Gorzowa n/Wartą. Po przyjeździe zamieszkuje przy ul. Sienkiewicza 8 m. 4. We wrześniu podejmuje pracę w Zarządzie Miejskim w referacie społeczno-politycznym w charakterze z-cy kierownika referatu.

W grudniu/6.12.45r./ wstępuje do pracy w Rejonowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej, pełniąc funkcje kontrolera skarbowego i zastępcy rejonowego inspektora .

Dnia 8 stycznia 1946 r. zawiera związek małżeński ze Stefanią z domu Kazak, nauczycielką, kierowniczką referatu oświaty kultury i sztuki w Zarządzie Miejskim w Gorzowie. Z tego małżeństwa przychodzi na świat troje dzieci : Juliusz /26.04.1948r./, Krystyna/20.05.1949r./ oraz Zbigniew/31.03.1954r./

Od maja 1947r. zamieszkuje przy ul. Norwida 18.

Po rozwiązaniu Ochrony Skarbowej w kwietniu 1951r. pracuje jako referent podatku od wynagrodzeń w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej /później inspektor podatkowy/. W 1954 r. zostaje kierownikiem targowisk w PP "Targowiska". 1 listopada 1955r. podejmuje pracę inspektora rejonowego w Inspekcji PW w Wydziale Finansowym Prezydium Powiatowej Rady Narodowej. Od 2 kwietnia 1965r. do 1975r. jest zastępcą kierownika Wydziału Finansowego. Następnie po utworzeniu woj. gorzowskiego przechodzi do pracy w Urzędzie Wojewódzkim na stanowisku starszego inspektora w Wydziale Finansowym. Pracuje tam do emerytury /31 sierpnia 1981 r./

Zmarł 29 czerwca 1990 r. po długiej i ciężkiej chorobie.

Odnaczenia : *Podobny wstąpił u Alai zastawiony na emeryturę*
Komunisty w Górnym Wlkp.

- Srebrny Krzyż Zasługi - 22.07.1959r.

- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski - 7.07.1976r.

- Medal "Za udział w wojnie obronnej 1939r." - 22.08.1982r.

- Medal Rodła - 4.05.1988r.

- Odznaka honorowa "Zasłużony Pracownik Rady Narodowej" -

22.07.1970 r.

- Złota odznaka "Za zasługi dla finansów" (3.07.1976r)

